

правління Національної спілки краєзнавців України, який проходив у приміщенні вченої ради Київського національного університету імені Тараса Шевченка, на якому були прийняті Методичні рекомендації по організації роботи регіональних осередків НСКУ (у зв'язку з новим статусом Спілки), Петро Тимофійович запросив нас із Василем Мельниченком присісти до його столу і разом пообідати. Навіть фото випадково вдалось зробити, яке я вважаю історичним. Бо це світлина з історії того ж таки людиноцентричного життя видатного українця, якого справедливо називають оборонцем національної спадщини України на перехресті двох епох: радянської та відродженої у 1991 році незалежної України.

Закарбувалося в пам'яті ще й 12 липня 2010 року – святкування 95-річчя Петра Тимофійовича. Коли ми зранку зайшли з професором Василем Миколайовичем Мельниченком до кабінету голови НСКУ на Грушевського, 4, щоб привітати ювіляра, то після вручення подарунка й вітальної адреси, в унісон до гарних слів очільника краєзнавців Черкащини я сказав: «Петре Тимофійовичу, приємно що ви з нами! Ви стільки зробили добра для країни, і знайте, що Вас шанують». На що він, видихнувши, глянув мені в очі і тихо відповів: «Ох... Дякую!». Потім було потужне державницьке пошанування ювіляра в колонному залі Київської міської ради на Хрещатику, на якому мені принагідно пощастило сидіти поруч із онуком Івана Франка Роландом.

За участі та сприяння Петра Тимофійовича Тронька я мав за честь відвідати різного роду краєзнавчі заходи в Києві, Харкові, Хмельницьку та інших містах України.

А ще приємно і щемно було отримувати із рук нинішнього голови Національної спілки краєзнавців України Олександра Петровича Реєнта 12 липня 2023 року Диплом лауреата всеукраїнської премії імені академіка Петра Тронька за внесок у музейну та пам'яткоохоронну справу: діяльність у сфері збирання, збереження та охорони історико-культурної спадщини України. Ця відзнака – як